

МОТИВИ

към проект на Наредба за информацията, събирана от доставчиците на платежни услуги при извършване на презгранични преводи и плащания към трета страна

Проектът на Наредба за информацията, събирана от доставчиците на платежни услуги при извършване на презгранични преводи и плащания към трета страна е разработен във връзка с необходимостта от въвеждането на нова подзаконова нормативна уредба, свързана с приетите промени във Валутния закон в сила от 01.01.2012 г. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от Валутния закон лице, което извършва презграничен превод или плащане към трета страна в размер на 30 000 лв. или повече или тяхната равностойност в друга валута е задължено да представя на доставчиците на платежни услуги сведения и документи, определени в съвместна наредба на БНБ и министъра на финансите.

На основание Валутния закон с проекта на наредбата се дефинират правилата за регулация на сведенията и документите, необходими за извършването на презгранични преводи и плащания към трета страна в размер на 30 000 лв. или повече или тяхната равностойност в друга валута. Целта на проекта е да се конкретизира информацията и редът за нейното събиране от доставчиците на платежни услуги.

Въвеждането на процедура, регулираща презграничните преводи и плащания към трета страна над определен праг, се налага във връзка с изискванията на европейското законодателство за свеждане до минимум на риска от плащания на големи суми, като средство за пране на пари и финансиране на тероризма. Въведеният с чл. 6 от Валутния закон праг на превода/плащането към трета страна в размер на 30 000 лв. съответства на изискванията на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм. Според директивата, за държавите членки е въведено задължение да концентрират дейностите по мониторинг върху плащанията към трети страни в размер на 15 000 EUR и повече, чрез надзор основан на анализ на риска.

Съгласно разпоредбите на проектонаредбата лица, подлежащи на регулация са физическите лица, юридическите лица или неперсонифицираните дружества, както и всичко други правни сдружения, независимо от тяхното естество и форма, без значение дали имат правосубектност, които извършват презгранични преводи или плащания към трета страна.

Задълженията за мониторинг върху плащанията са делегирани на доставчиците на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи.

За лицата, които искат да наредят извършването на презграничен превод или плащане към трета страна в размер на 30 000 лв. или повече или тяхната равностойност в друга валута, е въведено изискване да представят на доставчика на платежни услуги, извършващ превода или плащането, сведения за вида на доставката и документи, удостоверяващи основанието и размера на превода или необходимостта от извършване на плащането.

За доставчиците на платежни услуги, преди да извършат превода или плащането, е

въведено задължение да изискват от наредителя документите, удостоверяващи основанието за извършването на превода/плащането.

В проекта на наредба са изброени конкретните доставки от икономическия оборот, по които най-често се извършват преводи/плащания, заедно с документите, които ги удостоверяват. По този начин за лицата, които имат намерение да наредят превод или плащане към трета страна, се създават ясни правила за необходимата документална обосновааност на всяко плащане, в размер над определения от закона праг. В този смисъл възниква улеснение и за доставчиците на платежни услуги, тъй като изброяването на конкретните видове доставки, съответно с удостоверяващите ги документи (договор, фактура или друг документ) гарантира правна сигурност при преценката и класифицирането на съответния презграничен превод/плащане към трета страна като рисков операция, подлежаща на контрол по реда на Закона за мерките срещу изпирането на пари.

За доставките, които не попадат сред изрично изброените в наредбата е въведена възможност чрез декларация лицето, което иска да нареди превод/плащане към трета страна, да предостави на доставчика на платежни услуги сведения относно вида на доставката, и да приложи документите, които удостоверяват основанието за превода/плащането.

В международната практика е установено, че голяма част от случаите на изпиране на пари и финансиране на тероризма, най-често са свързани и с извършването на данъчни измами, укриването на данъчни задължения или прикриването на подкупи, като един от най-често използваните методи за прикриването на тези престъпления е обявяването на суми в големи размери (в случая, в размер на 30 000 лв. или повече), като доходи, получени от трета страна. В тази връзка с проекта на наредба се предвижда, когато основанието за извършване на превода/плащането са доходи, подлежащи на облагане с данък при източника по реда на чл. 194 и 195 от Закона за корпоративното подоходно облагане, задължение за лицето да представи на доставчика на платежна услуга удостоверение от Национална агенция за приходите за удържан данък при източника по реда на вътрешното законодателство или по реда на съответната Спогодба за избягване на двойно данъчно облагане, по която страна е Република България.